

Jól tá og jól nú

Men tað hendi í teimum døgum, at . Luk. 2,1

Vit fara her at dvølja eitt sindur við tey fyrstu jólini og okkara og samanbera tey hvørt við annað og finna fram nakað, sum er felags í báðum førum og annað, sum brýtur frá.

Fyrst hetta seinra:

Tað, sum hídarnir upplivdu og somuleiðis vismenninir, tá ið teir leitaðu til krubbuna í Betlehem, uppliva vit ikki, sjálvt um vit vilja leggja ferð okkara hagar. Tað, sum hendi jólanátt, hendir ikki aftur. Jú, børn verða fødd nú sum tá; men Jesus verður ikki føddur aftur, og eingin sum hann. Tá ið hann kemur aftur ein dagin, verður tað ikki sum lit-ið barn. Men tá verður tað ið miklari dýrd. Jól nú eru tí øðrvísi í so máta hjá okkum enn hjá birðunum og teim fyrstu kristnu. Vit hava ikki Jesus líkamliga ímillum okkara sum tey, og kunnu tí ikki uppliva alt um Jesus á sama hátt

sum tey. Hetta hava tey fram um okkum, og tí hava frásagnir teirra í halgubók um jólahendingina og allar seinri hendingar við Jesusi størri myndugleika og hava meira at siga enn orð okkara.

Og kortini er Jesus okkara millum dag eisini, men ósjónliga og á annan hátt — sum hin krossfesti og upprisni harri og frelsari okkara, og sum so tekur hann sær bústað í hjørtum okkara og leggur signing sína til boðskapin um hann, so at eisini vit kunnu halda jól i tilbiðjan av honum.

Annað, sum brýtur frá, at tíðin og mangt i teimum ytru umstøðunum hjá okkum og so hjá hídunum. Tíðin er ein onnur nú enn tá i mongum førum. Vit ferðast skjótari og á annan hátt, vit siggja og hoyra meira av øllum sum hendir og vit formáa okk-

um meira á ymiskum økjum i livinum, nú vit hava uppfundið bæði hetta og hatta. Og kortini komu teir at uppliva og siggja so nógv meira dýrdarfullt enn vit — tá ið teir sóu einglasakaran og Jesusbarnið.

Men felags fyri okkum nú og tey tá er sjálvur jólaboðskapurin, sum ger tað, at eisini okkara jól i dag kunnu verða eins og teirra jól tá — og felags fyri okkum og tey er eisini syndin og syndarinnar fylgir og langtanin um at koma burtur úr hesum viðurskiftum.

Jólatekstirnir boða, tá hesi langtan burtur úr syndamykrinum og frá vónini um hann, sum koma skal og sum skal frelsa fólk sitt frá syndum tess. Henda langtanin og henda vónin býr eisini i fólk i dag, i øllum teimum, sum skimast higar og hagar eftir onkrum at festa álit sitt á og finna bjarging hjá frá øllum óndum maktum.

So er tað, at hin sami

boðskapur, sum kunngjörður varð hídunum, eisini verður borin okkum: Tykkum er ein frelsari føddur — hin harri Jesus Kristus! og so hendir okkum tibetur tað sama sum teimum, at trúgvin føðist i hjørtum okkara og vit fara at tilbiðja Hann og lovfirsa Honum av hjarta og sál.

Frelsarin, sum spáað varð um frá fyrndartíð, er komin. Hann varð føddur jólanátt i Betlehem. Hann hevur fullført sitt frelsunarverk og sjálvur mótir hann okkum nú og bjóðar okkum lut i hesi frelsu. Ikki skulu vit sjálvi vinna okkum frelsu og tað kunnu vit heldur ikki. Nei frelsan liggur til reiðar til okkara at taka ímóti.

Okkara jól kunnu tí, hóast alt, sum brýtur frá, tó gerast eini jól sum hjá hídunum, fylt av gleði, friði, lovsangi og tilbiðjan, og Gud gevi at so má vera. Gleðilig jól.

Høgni Poulsen

Minnist til haldaragjaldið

Blaðið ynskir lesarum sínum eini gleðilig jól og eitt av Harranum signað nýggjár.

Tíðindablaðið SOSIALURIN takkar lesarum inniliga fyri frálíku undirtøkuna, tit hava sýnt blaðnum skjótt farna ár.

Blaðið er nú landsins størsta aftaná Dimmu — men helst hitt fremsta, tá tað snýr seg um áhaldandi og viðskygna viðgerð av átrokandi samfelagsmálum.

Mest fjølbroytta lesnaðin finna tit eisini i SOSIALINUM. Blaðið er føroyskt tíðindablað burturav — blaðið, ið ikki setir álit sitt til útlandsku tíðindastovnarnar, men sum sjálvt framleiðir tilfarið til føroyska lesaran.

Nógv er at minnst til undir jólastákinum. Ti hesa áminning um haldaragjaldið fyri komandi ársfjórðing, sum skal vera gildið Postverkinum i seinasta lagi 28. desember. Hava tygum kanska ikki fingið i lag at gjalda enn, so kann hetta greiðast millum jól og nýggjár.